

GÉÉN BEREIK OP NOOITGEDACHT!

Komedie in vier bedrijven

door

ARIS BREMER

TONEELUITGEVERIJ VINK B.V.

(Grimas Theatergrime verkoop)

Tel: 072 - 5 11 24 07

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Website: www.toneeluitgeverijvink.nl

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **GÉÉN BEREIK OP NOOITGEDACHT!** gaan opvoeren, dienen in alle programmaboekjes, posters, advertenties en eventuele andere publicaties de volledige naam van de oorspronkelijke auteur: **ARIS BREMER** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van het I.B.V.A. Holland bv te Alkmaar.

Copyright: 2014 © Anco Entertainment bv - Toneeluitgeverij Vink bv

Internet: www.toneeluitgeverijvink.nl

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (youtube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij het Auteursrechtenbureau **I.B.V.A. HOLLAND bv**

Postbus 363

1800 AJ Alkmaar

Telefoon 072 - 5112135

Website: www.ibva.nl

Email: info@ibva.nl

ING bank: 81356 – IBAN: NL08INGB0000081356 BIC: INGBNL2A

Geen enkele andere instantie dan het IBVA heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Vergunning tot opvoering:

1. Aankoop van minimaal **10** tekstboekjes bij de uitgever.
2. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart (tevens bewijs van aankoop), met uw gegevens, naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
3. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Vergunning tot HER-opvoering(en):

1. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart met uw gegevens naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% worden verhoogd. Het tarief wordt met 20% verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen drie weken voorafgaand aan de voorstelling.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

**Rechten BELGIË: Toneelfonds JANSSENS, afd. Auteursrechten,
Te Boelaerlei 107 - 2140 Bght ANTWERPEN Telefoon (03)3.66.44.00.
Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten
van u te claimen, of te innen.**

PERSONEN:

De familie de Geus:

Maarten de Geus - rijke projectontwikkelaar, 60 jaar, 30 jaar getrouwd met

Anna de Geus-Klaver - zijn statusbewuste vrouw, 50 jaar, moeder van

Maaïke de Kat-de Geus - elegant maar onzeker, 34 jaar, vrouw van

Tom de Kat - luchthartige schilder, 30 jaar

Cindy de Kat - hun sympathieke maar ook eigengereide dochter

Hanneke de Geus - de strijdbare dochter van Maarten en Anna, 28 jaar

Gerard Tollens - de intrigerende ex-partner van Hanneke

De familie viert het dertigjarig huwelijksfeest van Anna en Maarten op "Nooitgedacht", ooit de echte boerderij van de familie Agter, nu een groepsaccommodatie gerund door het kinderloze echtpaar

Bets Agter-van Oord - de nogal dominante "boerin", 55 jaar, vrouw van

Douwe Agter - ex-postbode, speelt met tegenzin de "boer", 55 jaar bijgestaan door

Bertha Agter - de simpele maar rijmende tweelingzus van Douwe

DECOR:

Deel van een oude boerderij, een simpel zitje voor de voormalige wagendeuren.

In die wagendeuren geeft een kleinere deur toegang tot een verblijfruimte

Op de wagendeuren staat "NOOITGEDACHT" en 1880.

In de muur aan weerszijden een stalraam, tegen de muur divers nostalgisch boerengereedschap, een melkbussenrek en een klompenrek

Links leidt een pad naar (uit zicht) het woonhuis en een erf als parkeerterreintje

Rechts leidt een pad naar (uit zicht) overige gebouwtjes en een boomgaard

Bij dit stuk als openluchtvoorstelling kan links het pad en de keukendeur van het woonhuis en rechts het pad, de "plee", het kippenhok en een appelboom toegepast worden. De in de dialogen genoemde incidenten op die plekken kunnen dan zichtbaar gerealiseerd worden.

EERSTE BEDRIJF

Een zonnige zomerse vrijdagmiddag. DOUWE en MAAIKE komen op door de boerderijdeur. Douwe in blauwe overall, Maaike in voor deze accommodatie te chique kleding.

DOUWE: Nou, mevrouw, dit was het dan. Hier kan u en uw familie verblijven als het weer minder wordt. Je weet het maar nooit. 't Is nou lekker buiten maar als het daarboven loos gaat.... Je zoekt dan toch al gauw een droog plekje. En die vind je in de stal.

MAAIKE: Dacht ik het niet. Het is dus toch een stal

DOUWE: Nee, het wàs de stal. Er staan nou al heel lang geen koeien meer in.

MAAIKE: Maar je ruikt die beesten nog steeds.

DOUWE: Ja, maar dat is een lekker luchtje, toch?

MAAIKE: Lekker? Onder een "lekkere luchtje" versta ik wel heel iets anders.

DOUWE: Ja, nou u het zegt, mevrouw zelf ruikt inderdaad heel anders. *(wil naar links gaan)*

MAAIKE: Moment. *(D. stopt)* Het is dus zo dat wij hier het hele weekend moeten doorbrengen?

DOUWE: Ach, moeten? Het is geen kwestie van moeten. We leven in een vrij land.

MAAIKE: Ik ben bang dat ik héél veel vragen heb.

DOUWE: Vragen? Voor vragen moet u niet bij mij zijn, mevrouw. Moeders gaat over de vragen en moeders gaat over de antwoorden.

MAAIKE: Moeders?

DOUWE: Moeders de vrouw.

MAAIKE: Dan wil ik uw vrouw graag spreken, meneer Agter.

DOUWE: Vergeet dat meneer. Ik ben hier voor iedereen Douwe. Douwe de ouwe, zeg maar.

MAAIKE: Ach, wat is oud.

DOUWE: Ik zou uw vader kunnen wezen.

MAAIKE: Qua leeftijd misschien

DOUWE: Maar ik denk niet dat ik het ben.

MAAIKE: Nee, het idee. U bent met pensioen?

DOUWE: Dat niet. Ik kon m'n werk niet meer doen. WAO. Ik bleek allergisch voor postzegels.

MAAIKE: Postzegels? U? Als boer?

DOUWE: O, maar niet alleen voor postzegels. Ik ben ook allergisch voor... nou ja, ik ben gewoon allergisch en allang over de uiterste

houdbaarheidsdatum heen. Gelukkig heeft moeders me nog niet bij het vuil gekieperd. U kijkt enigszins bewolkt, mevrouw. Die andere dame keek bij aankomst als een stralend zonnetje.

MAAIKE: Die andere dame...?

DOUWE: Ja, die kwam een uurtje geleden al het erf oprijden.

MAAIKE: En was dat mijn moeder of... nee, stralend, zei u? Dat kan mijn moeder niet geweest zijn.

DOUWE: Deze dame was uw moeder niet, da's zeker.

MAAIKE: Dan is het Hanneke natuurlijk weer!

DOUWE: Ja, het was Hanneke.

MAAIKE: Kent u haar dan?

DOUWE: Nee. Eh... ze noemde haar naam. Ja, dat was het.

MAAIKE: Waar is mijn zuster nu?

DOUWE: Geen idee. Misschien is ze gelijk naar het dorp gereden. Ja, dat is zo. Ze moest naar de gemeente of de notaris... hoe kom ik daar nou toch bij... ze wilde iets op de post doen. En naar de Super, boodschappen doen, denk ik. Ik vertelde haar nog waar moeders in het dorp d'r boodschappen doet. De Super is rechts van de Chinees. Of links. Dat is maar net of je dat van binnen of van buiten bekijkt. (*ziet dat M. haar smartphone pakt*) Wat denkt de dame daarmee te verrichten?

MAAIKE: (*kiest nummer, hautain*) Mijn zuster heeft dit verblijf bij u geregeld en ik wil haar kennis laten maken met mijn reactie.

DOUWE: Dat kan u wel vergeten, dame.

MAAIKE: U wilt mij toch niet tegenhouden?

DOUWE: Tuurlijk niet. Maar 't is zo zinloos.

MAAIKE: Dat bepaal ik zelf wel. (*kijkt naar de display*) Wat is dit nu?

DOUWE: 't Is zinloos, zei ik toch. U heeft hier géén bereik.

MAAIKE: Geen bereik?

DOUWE: Nee. Helemaal niks.

MAAIKE: Heeft u wel Wi-Fi?

DOUWE: Heb ik wat?

MAAIKE: Wi-Fi? Internet?

DOUWE: Nee, dat lijkt hier ook niet te lukken. Dat zeiden eerdere gasten tenminste. Het is hier een beetje afgelegen.

MAAIKE: Een beetje. Het is een witte vlek op de landkaart. Een onderontwikkeld oord.

DOUWE: Dat is nou weer overdreven.

MAAIKE: Het is een ramp!

DOUWE: Welnee, dame, 't is een zegen. Alle gasten ervaren dat zo. Nou ja, de meeste gasten. Sommige zitten de eerste uren met hun apparaten op de schoot met hun duimen te draaien, maar na een

tijdje geniet iedereen van de rust!

MAAIKE: Rust is prima als ik maar bereikbaar ben.

DOUWE: Tja. Wij hebben natuurlijk wel een vaste telefoon, maar...

MAAIKE: O. Juist. Mooi. Mag ik die dan nu onmiddellijk gebruiken.

Mijn man en de kinderen zijn onderweg... ik moet ze informeren...

Die telefoon hebt u gewoon in huis?

DOUWE: Ja, heel gewoon.

MAAIKE: Wilt u die dan mij gelijk wijzen?

DOUWE: Jawel. Maar veel zin heeft dat ook niet.

MAAIKE: Of iets zin heeft bepaal ik zelf. En daarbij, ik betaal uiteraard de telefoonkosten.

DOUWE: Kijk, dat was moeders vergeten.

MAAIKE: Wat?

DOUWE: De telefoonrekening te betalen en nou zijn we afgesneden.

Dus...

MAAIKE: Wat erg!

DOUWE: Valt ons wel mee. Als het erg dringend is gaan we naar de bureu.

MAAIKE: Die hebben wel telefoon? *(D. knikt)* Wonen die dichtbij?

DOUWE: Valt ook wel mee. 'n Stijf kwartiertje lopen.

MAAIKE: Kan ik...?

DOUWE: Maar de buurtjes zijn nou met vakantie.

MAAIKE: Hoe moet ik nu... Ik wilde mijn man laten weten welke route hij hierheen moet nemen. Hij is onderweg met de kinderen en Tom... mijn man heet Tom... Tom heeft geen TomTom... Zelfs daar is hij te onhandig voor.

DOUWE: Valt wel mee. Hij redt zich ook zonder TomTom.

MAAIKE: Ha! U kent mijn man niet.

DOUWE: Hij is er al 'n tijdje.

MAAIKE: Wat?!

DOUWE: Ze zijn hier al een half uur. Jullie kinderen wilden gelijk de appelgaard in toen ze die boomhut zagen. Wat een schatten van kinderen. Ze genieten, ze zijn nog niet eens hier binnen geweest.

MAAIKE: 'n Boomhut?!

DOUWE: Met zo'n boomhut heb je geen kind meer aan de kinderen.

MAAIKE: En wat als ze eruit vallen?

DOUWE: Kinderen zijn net appels. Ze vallen pas als ze rijp zijn.

MAAIKE: Ik wil het zien!

DOUWE: Loop even 'n stukje met me op, dame. Dan kan ik u gelijk ook de plee wijzen. Die moet u zien. Dat is onze trots. *(naar rechts)* Kijk! Daar boven de sloot.

MAAIKE: *(volgt hem)* De plee, zegt u? Bedoelt u dat we buiten, in dat

hok....?

DOUWE: O nee, mevrouw, dat gaat niet. Dat moet binnen.

MAAIKE: Maar u zei...

DOUWE: Hoe graag u dat ook zou willen, dat mag echt niet. Als iemand van de gemeente dat ziet, zijn we zo onze vergunning kwijt. En we moeten nog even door zo.

MAAIKE: En de kinderen, waar vind ik die?

DOUWE: Daar naast de plee vindt u een bruggetje over de sloot en daarachter is links het kippenhok en rechts de boomgaard. U vindt het wel. (*MAAIKE rechts af, DOUWE komt terug, voor zich uit*) En anders maar niet. Bets!

BETS: (*in blauwe overall op van links*) Zijn alle gasten er al, Douwe?

DOUWE: Nee, dat ouwe stel zelf moet nog komen.

BETS: Ouwe stel? Ze moeten zo ongeveer van onze leeftijd zijn.

DOUWE: Nou, dan zijn ze toch oud.

BETS: Laagbejaard klinkt leuker. Is de rest van die familie binnen of nog buiten?

DOUWE: (*wijst naar rechts*) Ze zijn daarginds.

BETS: Mooi, dan kan ik nog even spuiten.

DOUWE: Alweer?

BETS: Ja. Beter een keer teveel dan te weinig.

DOUWE: Je doet niet liever. (*naar links*)

BETS: Douwe!

DOUWE: Ja? (*stopt*)

BETS: Heb jij Bertha gezien?

DOUWE: Nee, hoezo?

BETS: Hoezo? Doe niet zo onnozel. Je weet dat ik haar nooit op de gasten wil loslaten voordat ze over haar zijn ingelicht.

DOUWE: O dat.

BETS: Of heb jij dat al gedaan?

DOUWE: Wat gedaan?

BETS: De gasten over Bertha verteld.

DOUWE: Wat moet ik over haar vertellen?

BETS: Ze waarschuwen.

DOUWE: Dat ze haar niet mogen aanhalen of zo? Ze bijt toch niet. (*naar links*)

BETS: Maar de gasten moeten haar wel op een afstand houden. Je bent toch niet vergeten hoe ze vorige week die Duitse juffrouw aan het schrikken heeft gemaakt?

DOUWE: Dat was een geintje van haar.

BETS: Een straatbezem in bed leggen is geen geintje meer. Dat is echt een nare streek. Bertha mag niet in het gastenverblijf komen.

Hoor je?

DOUWE: Zolang ze geen dooie rat in hun bed stopt. Zoiets deed ze vroeger bij onze ouders als ze 's avond naar de zangvereniging waren. En die Fräulein kon er later best om lachen.

BETS: Maar wie moest alles eerst recht praten?

DOUWE: Moeders. Moeders praat recht wat krom is. *(naar links)*

BETS: Omdat haar man te dom is... Douwe! *(hij stopt)* Wat denk jij te gaan doen?

DOUWE: Wat ik als postbode ook om deze tijd deed. Een dutje na m'n rondje.

BETS: Je bent al jaren geen postbode meer.

DOUWE: Maar m'n rondje door het dorp loop ik nog altijd. Nu zonder post maar met plezier.

BETS: Goed, daar ben je net van terug, dus nu kun je....

DOUWE: M'n dutje doen. *(naar links)*

BETS: Je bent nu al jaren de boer, Douwe.

DOUWE: Gelukkig wel een boer die niet boert.

BETS: Maar pas op dat je wel de boer blijft spelen.

DOUWE: Da's met klaverjassen, Bets.

BETS: Je begrijpt me wel. De gasten komen hier voor de boerderij. Daar willen ze een boer zien. Geen postbode. Jij gaat dus nu eerst naar de kippen. Kijk of ze nou eindelijk 'ns beginnen te leggen.

DOUWE: Dus die kippen mogen wel leggen en ik niet. *(mopperend naar rechts)*

BETS: En vergeet ze dit keer niet te voeren en...

DOUWE: En fris water te geven. Ik ken je riedel inmiddels. *(af)*

BETS: *(roept hem na)* En hebben ze inmiddels wel eieren gelegd, dan....!

DOUWE: *(uit zicht)* Ja-a!

BETS: *(voor zich uit)* Wat-ie in z'n schild voert, ik weet het niet. Hij zou zo willen stoppen. Maar 't gaat toch lekker zo. Is het nou zo moeilijk om voor boer en boerin te spelen. Je trekt een blauwe overall aan, je praat wat platter dan anders en je zorgt voor een boerenluchtje om je heen... *(BETS af door de deur, laat die open staan. Van links komt BERTHA op, gevolgd door ANNA. Bertha is een kind in het lichaam van een oudere vrouw, ze ziet er wat verward en verwaaid uit. Anna ziet er gedistingeerd uit)*

BERTHA: Hoe heet u eigenlijk?

ANNA: Ik ben mevrouw de Geus.

BERTHA: Met een blauwe neus.

ANNA: Pardon.

BERTHA: Dat rijmt. Geus. Neus. *(blij)* Heus!

ANNA: Ja, inderdaad. Dat rijmt. *(luistert half, kijkt rond)*

BERTHA: Ik heet Bertha. Maar er rijmt niks op Bertha.

ANNA: Nee.

BERTHA: Bertha Agter.

ANNA: *(plotseling geïnteresseerd)* Wat zeg je? Heet u Agter?

BERTHA: We heten hier allemaal Agter van achteren. Daar ben ik altijd mee gepest. Ik was altijd wat achter op school enzo.

ANNA: Zo, zo...

BERTHA: Maar ik ben niet achterlijk!

ANNA: Ja, ja....

BERTHA: *(plotseling fel)* Dacht u soms van wel?

ANNA: *(wat ongemakkelijk)* Nee, nee. Helemaal niet.

BERTHA: Ik kan rijmen. Dat is een gave, zegt de dominee. En ik kan sokken breien.

ANNA: Kijk eens aan, dat kan ik weer niet. Waar is de boerin?

BERTHA: Boerin?

ANNA: Mevrouw Agter. Uw schoonzuster. Die regelt hier toch alles?

BERTHA: O. Bets.

ANNA: U zei dat ze hier ergens was.

BERTHA: *(heel luid door de open deur)* Bets!! Bets!! D'r is volk voor je!

ANNA: *(licht beledigd)* Volk...?

BERTHA: Ze zal binnen wel aan 't spuiten zijn.

ANNA: Wat? Spuiten?

BERTHA: *(grinnikend)* Ja, ze heeft een ontzettende hekel aan vlooiën.

ANNA: Vlooiën? Zijn hier vlooiën?

BERTHA: Nee.

ANNA: Maar ze spuit evengoed?

BERTHA: Ja, maar dat is misschien tegen de luizen.

ANNA: Wat zeg je me nu? Luizen? Zijn hier wel luizen?

BERTHA: Nee hoor, Bets spuit gewoon graag. Mij verbiedt ze het, maar zelf.... Ah, daar is ze. *(BETS op met in beide handen een spuitbus. De deur blijft open staan)* Bets, nog meer gasten. *(naar rechts, af)* Gasten. Kwasten. Lasten...

ANNA: Goedemorgen. U bent mevrouw Agter, neem ik aan?

BETS: Ja, neem dat maar aan.

ANNA: Ik ben mevrouw de Geus. *(steekt hand uit)*

BETS: Ah. De ouwe mevrouw dus.

ANNA: De ouwe?

BETS: Nou ja, vergeleken met uw dochters. *(regelt iets met de spuitbussen, schudt dan de hand)* Ouder worden went nooit. Ik zeg

liever laagbejaard. Welkom op hoeve Nooitgedacht.

ANNA: Dank u. Mijn dochters, zei u, zijn die dan al gearriveerd?

BETS: Die ene zonder kinderen en wederhelft is naar het dorp en de andere plukt man en kinderen uit de boomgaard. U bent alleen...?

ANNA: Mijn man komt iets later. *(bekijkt via de deuropening het interieur)*

BETS: Da's precies wat mijn man ook altijd doet, iets later komen. Dat begint 's morgens al bij het opstaan. Het liefste lag hij de hele dag in bed.

ANNA: *(keert zich naar B.)* Over bedden gesproken, over hoeveel slaapkamers beschikken wij?

BETS: Slaapkamers zijn er niet, mevrouw, er is een slaapzolder.

ANNA: Wat? Geen slaapkamers?

BETS: Heeft uw dochter u dat niet verteld? Zij vond dat juist zo geweldig, de hele familie samen op de ouwe hooizolder. Goed voor de onderlinge band, zei ze.

ANNA: O. Dat moet Hanneke geweest zijn.

BETS: Ja, die zonder kinderen en wederhelft. Zij heeft destijds dit weekend toch voor jullie geboekt?

ANNA: Ik had het kunnen weten.

BETS: Toch geen problemen in de familie?

ANNA: Problemen? Welnee. Waarom denkt u dat?

BETS: Omdat ze dat zei. Dat van die band.

ANNA: Dat moet u verkeerd verstaan hebben. Wij hebben een hechte band. Geen problemen. Helemaal niet.

BETS: Ik wou dat ik dat ook kon zeggen. Douwe is de ouwe niet meer en wil ophouden met dit werk en Bertha... nou u hebt haar gezien. 'n Best mens maar ze zit wat moeilijk in mekaar. Maar daar zal ik u niet mee lastig vallen.

ANNA: Dat lijkt me een goed idee. Maar dat daar.... *(wijst naar de spuitbussen)* ...lijkt me een minder goed idee. Die spuitbussen.

BETS: Wat is daarmee?

ANNA: 't Is een oude boerderij.

BETS: *(gebaart naar het opschrift op de deur)* Hoeve Nooitgedacht. Hier heeft sinds 1880 altijd een Agter geboerd. Maar niet elke Agter heeft vooruit geboerd, dat niet.

ANNA: *(doet een stap naar binnen)* Zo'n oude boerderij lijkt me een broedplaats voor ongedierte. Uw schoonzuster... die Bertha...ze had het over vlooiën en luizen en...

BETS: Bertha plaagt graag.

ANNA: Maar u spuit wel. Waartegen? Muggen? Vlooiën? Luizen? Teken? Of zijn er muizen? Of nog erger, ratten!?

BETS: Wat denkt u wel? Mevrouw, het is hier zo schoon als de brand.

ANNA: U spuit toch!

BETS: Ruikt u niks?

ANNA: Ja. Ik ruik... ik ruik alleen plattelandsluchtjes. (*stapt naar buiten*)

BETS: Precies. Dat is wat ik spuit. Hier staan al tien jaar geen koeien meer op stal, maar onze gasten willen die beesten nog wel ruiken. Anders krijgen ze geen boerderijgevoel. (*laat spuitbussen zien*) Kijk. 't Koeienluchtje. En dit is melk en mest. Dit gekuild gras. Hier, stro en hooi. Het platteland komt gewoon uit zo'n busje.

ANNA: Van mij had u niet hoeven spuiten.

BETS: O, maar ik spuit maar wat graag. Zal ik u dan maar de slaapzolder wijzen. En het toilet, na zo'n reis zal u wel moeten.

ANNA: U gaat me nu toch niet vertellen dat we dat buiten op een... Ik zag daar verderop zo'n houten hokje staan... met zo'n hartje in de deur.

BETS: Ja, enig hè, zo'n ouwerwetse plee.

ANNA: Maar daar ga ik niet op zitten! Dat weiger ik!

BETS: Dat mag u ook helemaal niet! Die plee is gerestaureerd met subsidie van de Stichting Boer en Behoeft. Hij staat er alleen maar voor het plattelandsgoed. Komt u maar mee, ik zie dat u in elk geval een behoefte heeft. De w.c.'s en het badhok zijn binnen in het varkenshok geïnstalleerd. (*gaat naar de deur*)

ANNA: (*volgt*) 'n Varkenshok? (*zucht*) Het is allemaal zo anders dan thuis.

BETS: O ja? Jullie hebben de plee wel buiten?

ANNA: Natuurlijk niet, het idee. (*Beiden af in de boerderij, sluiten de deur. Van links komt HANNEKE vrolijk zingend op, ze draagt zomerse jeans en heeft meerdere tassen met boodschappen bij zich*)

HANNEKE: Hallo! Waar is iedereen? (*opent de deur, kijkt naar binnen, ziet niemand, zet de boodschappen binnen, ruikt*) Mm. Heerlijk. Platteland. (*sluit de deur*) Weg met de stad. (*ziet MAAIKE van rechts komen, gaat naar haar toe met armen wijd*) Hoi, grote zus! Wat zie je er goed uit. Chique hoor.

MAAIKE: (*ondergaat stijf een omarming*) Hallo Hanneke. Je was hier al een tijdje, begrijp ik?

HANNEKE: Ja, ik ben voor dag en dauw hierheen gereden. Heerlijk. 't Is zo'n mooie streek, dit. Weet je dat Ma hier in haar kindertijd gewoond heeft?

MAAIKE: Natuurlijk weet ik dat. Maar niet in dit dorp.

HANNEKE: Maar hier liggen wel haar roots. Maar vertel, hoe is het

met je?

MAAIKE: Gaat wel.

HANNEKE: Met de kinderen?

MAAIKE: Prima. Ze zijn lastig, maar...

HANNEKE: En Tom?

MAAIKE: Ja, Tom is Tom. Daar valt niet veel over te vertellen. Hij heeft in elk geval nog werk. Gaat het met jou nou wat beter?

HANNEKE: Best goed eigenlijk. Ik sla me overal door heen, Maaike. Ik zit vol met plannen, ik ben een nieuwe fase ingegaan. Als single!

MAAIKE: Dat hebben we gehoord, ja. Waarom eigenlijk?

HANNEKE: Daar hebben we het later nog wel over.

MAAIKE: Dat is een typische Geuzen-uitdrukking. "Daar hebben we het later nog wel over". Maar later komt meestal nooit.

HANNEKE: We hebben het hele weekend de tijd. O, Maaike, ik heb hier zo'n zin in.

MAAIKE: Zin? Waarin?

HANNEKE: Dit weekend hier. Vind je deze gelegenheid niet geweldig?

MAAIKE: Sorry Han, maar ik vind het niet geweldig.

HANNEKE: O.

MAAIKE: Ik vind het zelfs helemaal niks.

HANNEKE: Wat ben je weer heerlijk positief. Denk je eens in hoe leuk het voor Ma is om dit jubileum juist hier te vieren. In haar geboortestreek.

MAAIKE: Ze heeft het nooit over die tijd. En dan: wat moeten we nou met z'n allen in zo'n ouwe boerderij? Heb je hier al 'ns rondgekeken?

HANNEKE: Natuurlijk. Maanden geleden al. Ik ben hier toen heen gereden om te zien hoe het was, daarna heb ik geboekt. Het was mijn beurt. Voor hun 25-jarig jubileum had jij alles geregeld.

MAAIKE: En dat was een groot succes, vond iedereen.

HANNEKE: Iedereen?

MAAIKE: Ma vond het hotel geweldig. Wij Geusjes vieren onze feesten trouwens altijd in een hotel. Dat weet je maar al te goed.

HANNEKE: Ik weet zeker dat Pa dit hier heerlijk vindt. Hij houdt van het buitenleven.

MAAIKE: Maar Ma allesbehalve. Zij is gesteld op comfort.

HANNEKE: Comfort? Zoals bij hun thuis? Alsjeblieft niet.

MAAIKE: Zo luxe hoeft het van mij niet. Maar denk je nu 'ns in, ze zijn 30 jaar getrouwd, beginnen echt wel het een en ander te mankeren, Pa zeker...

HANNEKE: Dat is waar.

MAAIKE: Ze kunnen hier niet eens 'ns lekker zitten. Heb jij al 'ns zo'n krakkemikkige tuinstoel geprobeerd. Langer dan een kwartier hou je dat niet vol.

HANNEKE: Je overdrijft weer zoals gewoonlijk. Bovendien, we zijn hier toch niet om te zitten. Ben je al in de boomgaard geweest?

MAAIKE: Zeker.

HANNEKE: Vind je het geen lustoord? Ik werd helemaal lyrisch.

MAAIKE: Ik werd eerder panisch. Het eerste wat ik zag was die zogenaamde boomhut.

HANNEKE: Schitterend toch! Weet jij niet meer hoe we vroeger genoten als we bij opa en oma de Geus in de appelboom klommen. Achterin die immense notaristuin van hun.

MAAIKE: Ik genoot niet.

HANNEKE: Maar je klom wel.

MAAIKE: Ik wilde niet voor mijn jongere zusje onderdoen maar ik deed het in m'n broek. Wedden dat hier één van allen uit die boom valt.

HANNEKE: Kinderen hebben een engeltje op hun schouder.

MAAIKE: Jij bent er zelf toen een keer uit een boom geklapt.

HANNEKE: Had mijn engeltje vast een Atv-dag. *(van links komt TOM, in sportieve kleding maar met een wit gezicht aan strompelen)* Hé, daar hebben we Tom! Hoe vind jij het hier? Geweldig toch?

MAAIKE: *(bekijkt TOM)* Tom? Wat is er? Er is iets, ik zie het aan je? Ik weet het al. Er is er een uit de boom gevallen! *(tot HANNEKE)* Jij met je engeltjes? *(tot TOM, naar hem toe)* Wie is het? Cindy vast niet. Boy? Of... nee, zeg niet dat het Raf is!

TOM: Ik.

MAAIKE: Wat?

TOM: Ik ben gevallen. Ik wilde een vogelnestje maken.

MAAIKE: Wat wilde je?!

TOM: Een vogelnestje maken. Aan een boomtak.

MAAIKE: Vogels maken hun nestjes zelf wel, idioot.

HANNEKE: Maaike, vogelnestjes maakten we ook bij opa en oma de Geus. Aan een tak hangen, ach je weet wel, als een vogelnestje. *(tot TOM)* Heb jij je bezeerd?

TOM: *(hinkend naar een stoel)* Zo voelt het wel. Oei.

MAAIKE: Echt iets voor jou, hè. Hoe kan je? En waarom juist hier en nu?

TOM: Thuis hebben we geen boom. *(gaat zitten)*

MAAIKE: En wie let nu op de kinderen?

TOM: Cindy heeft beloofd om op de kleintjes te passen. Au.

MAAIKE: Doet het pijn?

TOM: Alleen bij de hink-stap-sprong.

HANNEKE: Zal ik even bij jullie kinderen gaan kijken?

MAAIKE: Nee. Dat ga ik doen. Nou, dat is maar weer een fraai begin van het weekend. Bah! Het liefste zou ik gelijk rechtsomkeert maken.... *(naar rechts af)*

HANNEKE: *(gaat ook zitten)* Geldt dat ook voor jou, Tom? Zou jij ook het liefst rechtsomkeert maken?

TOM: Nee, nee. En al zou ik dat willen, dat gaat niet. Ik denk dat ik m'n enkel verzwikt heb.

HANNEKE: Dat wordt dan wel afzien voor jou bij de polonaise vanavond.

TOM: De polonaise?

HANNEKE: Dat weet je toch, Tom. Zet de familie de Geus bij elkaar en voor je het weet zet iemand - hup - de polonaise in. Of een andere chaos. Weet je nog van de ruzie vijf jaar geleden?

TOM: In dat poepchique hotel? O ja.

HANNEKE: Man, man, wat was jij dronken.

TOM: Je kon daar ook niet veel anders doen dan je bezatten aan dure bubbels.

HANNEKE: Wat heb ik gelachen toen jij in de lounge over de ober struikelde.

TOM: Het was de ober die struikelde en die keer niet over mij. Gerard haakte hem pootje.

HANNEKE: Zijn gebruikelijke tactiek.

TOM: Klopt. Zulke streken haalt jouw Gerard wel meer uit.

HANNEKE: Het is mijn Gerard niet.

TOM: Niet meer.

HANNEKE: Nooit geweest eigenlijk.

TOM: Ik dacht altijd dat jullie zo'n super-gelukkig stel waren.

HANNEKE: O ja, we wisten de schone schijn wel op te houden. Daar zijn de Geusjes allemaal goed in. En Gerard paste helemaal in dat beeld.

TOM: Dit in tegenstelling met ondergetekende.

HANNEKE: Jij blijft in elk geval jezelf.

TOM: Ik speel slecht toneel.

HANNEKE: Gerard doet niet anders. Hij speelde de wijze, iets oudere man die de onstuimige jongste dochter in toom hield. Moeder Anna adoreert hem en Pa... Pa accepteert iemand zolang hij daar profijt van heeft.

TOM: Heeft Maarten goed verdiend aan het werk van Gerard?

HANNEKE: Gerard heeft geen werk, hij heeft projecten. Pa steekt echt geen geld in iets waarin niet gelooft.

TOM: Dat laatste project, wat was het ook weer...

HANNEKE: Een idioot idee. En zo riskant.

TOM: Toch klonk het interessant. Iets met oude gebouwen. Maar wel vaag ook.

HANNEKE: Gerard verstaat de kunst om iets vaags heel interessant te laten klinken. Heeft hij jou ook gevraagd om er in te investeren?

TOM: Ja.

HANNEKE: Je bent er toch niet in gestapt, Tom?

TOM: Al had ik het gewild, ik heb er het geld niet voor.

HANNEKE: En Maaïke?

TOM: Die doet met haar geld wat zij wil. Huwelijkse voorwaarden, weet je wel. Maar ik heb haar er niet over gehoord.

HANNEKE: Ik hoop van niet. En ik hoop hem nooit meer te zien. De stroopsmeerder.

TOM: Nu val je hem wel erg hard. Hij kan best aardig doen.

HANNEKE: Wat je zegt, aardig *doen*.

BETS: (*op uit de boerderij*) Ah, jongelui. Ik moest jullie mededelen dat de oude mevrouw binnen is.

TOM: De oude mevrouw?

HANNEKE: Aha. Moeder is gearriveerd, begrijp ik.

TOM: En pa de Geus?

BETS: Ze zouden apart komen. Zei ze. Die man komt altijd te laat, zei ze nog. Zelf was ze in elk geval op tijd.

TOM: Op tijd waarvoor?

BETS: De w.c. Het was nog even spannend want ik moest haar de functie van het haakje uitleggen. Ik zal Douwe vragen er een vrij-en-bezetje in te prutsen. Als-ie van de kippen komt. (*naar links*)

HANNEKE: Kippen! Stom. Ik ben vergeten in het dorp eieren te kopen. Maar als jullie kippen hebben...

BETS: Eieren kunnen jullie bij mij kopen.

TOM: Leggen jullie kippen goed?

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneeluitgeverijvink.nl de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

 info@toneeluitgeverijvink.nl

 072 5112407

“Samenspelen” is ons motto